

REPORT – SPRÁVA Z MOBILITY V NEMECKU

Meno: Eva Jandurová

Miesto: Freiburg

Dátum: 15 – 19.1.2015

Cieľ pracovnej cesty:

zastúpenie Slovenska na mobilite, vrátane prezentácie a diskusií na tému:

Rôznorodosť, vylúčenie a diskriminácia

Partneri z Nemecka, Turecka, Rakúska a Holandska

REPORT – SPRÁVA Z MOBILITY V NEMECKU

Obežník č. 19 November 2014,, Rôznorodosť, vylúčenie a diskriminácia“ v materskom centre Klara v nemeckom Freiburgu. Slovensko zastupovali: Katarína Frimerová, Eva Jandurová a Janka Tuhá. Celé tri dni spoločných diskusií prebiehali v priaznivej otvorenej atmosfére a každý svojím spôsobom precítil rôzne formy rôznorodosti. Program bol tiež plný rôznych miest, predstavení projektov a mimoriadnych ľudí, ktorí svojou troškou prispievajú k znižovaniu hraníc diskriminácie a celkového vylúčenia zo spoločnosti. Okrem spoznania samotného materského centra a jeho rôznorodých členov, medzi ktorých patria príslušníci rôznych národností (preto sa vedeli k téme adekvátne vyjadriť). Napriek množstvu informácií, spoznania množstva projektov bol program načasovaný tak, aby bol všade priestor na otvorenú diskusiu a nadväzovanie nových kontaktov, ktoré nás priblížili jadrú tejto témy. Rozhovory s konkrétnymi ľuďmi, ktorí zažívajú diskrimináciu v rôznych prejavoch v každodennom živote boli najobohacujúcejšie. Všetky stretnutia sa niesli v duchu bezpečného spoločného priestoru, kde môžeme zdieľať naše starosti, skúsenosti a hľadať spoločné riešenia a inšpirácie pre daný národ. V každej z komún, ktorú sme navštívili sa dokonale zrkadlilo poslanie všetkých zúčastnených, ktorí svoj čas venujú spájaniu komún vo svojich materských a rodinných centrách – súdržnosť v našich komunitách, vytvorenie otvoreného priestoru pre každého. Spoločne sme prichádzali na riešenia toho, ako prijať dospelých aj deti v našich komunitách tak, aby sa nikdy necítili zbytoční, diskriminovaní alebo vylúčení. Podobne ako na Slovensku, aj vo všetkých ostatných krajinách zúčastnených strán (Turecko, Nemecko, Rakúsko) sa snažíme hľadať pozitívny prístup, vytváranie spoločnej pohody, kde sa budú všetci cítiť prijatí. Pohľady na rôznorodosť sa v každej krajine líšia. Vo väčších vyspelejších krajinách sa stretávajú s rôznorodosťou prisťahovalcov, kým na Slovensku sa skôr zameriavame na celkové

prijatie bežných ľudí do svojich komunít. Jediná rôznorodosť u nás sa spája s náboženstvom a na východe Slovenska s rómskou otázkou. V Turecku riešia úplne iné primárne problémy, kde prisťahovalcom často chýba strecha nad hlavou, preto sa riešia iné potreby. Jednotou našich spoločných diskusií ale bola téma prijatia a začlenenia ľudí medzi seba. Snažili sme sa nájsť kľúč k celkovej otvorenosti, pretože akékoľvek problémy v tejto otázke riešime, vždy je dôležité otvárať svoj priestor ľuďom bez toho, aby mali pocit vylúčenia. Zhodli sme sa na dôležitosti ľudského potenciálu v materských centrách, ktorý musí byť na prvom mieste, ďalej potrebujeme bezpečné a pokojné priestory, kam môžeme ľudí prijať a spoločne pracovať na zmiernení ich problémov.

Počas mobility vo Freiburgu sme navštívili viaceré organizácie, kde sme si mohli v bežnej prevádzke urobiť obraz o fungovaní rôznych foriem boja proti diskriminácii a vylúčeniu.

Po otvorenom kruhu a krátkom spoznaní všetkých zúčastnených v hoteli Paradies sme spoločne navštívili centrum dennej starostlivosti o deti Kita am Seepark, kde sme si pozreli model moderne vybaveného centra, kde sa k deťom pristupuje iným novodobým prístupom. Celé zariadenie bolo plné tvorivých, praktických pomôcok pre deti prispôsobených tak, aby mohli spoznávať život prirodzenou formou a s láskou pomaly objavovať zákonitosti každodenného života tak, aby naň boli pripravení. Pri krátkej prezentácii riaditeľkou Mrs Gabriele Schmal a diskusii sme sa dozvedeli viac o fungovaní, o spolupráci a vzdelávaní pedagógov, o možnostiach, ktoré centrum ponúka. V mnohom sme sa inšpirovali.

Ďalej sme navštívili tajomný hotel s reštauráciou – Himmelreich. Priestory hotela sa približujú k Schwarzwaldským lesom, preto pôsobil ako horský hotelík. Zažili sme tu nádhernú prezentáciu tzv. Interaktívnej Akadémie, kde ľudia s mentálnym postihom môžu získať praktické zručnosti použiteľné v ich ďalšej práci. V samotnom hoteli s reštauráciou pracuje viacero takýchto krásnych bytostí. Získali sme informácie o koncepte, manažovaní a vedení takéhoto zariadenia. Dokonalé začlenenie bolo cítiť s pani Monikou Pollmann, ktorá prezentáciu viedla aj z jej „asistentky“ s downovým syndrómom, ktorá nám odprezentovala svoj spôsob práce, svoje povinnosti a predviedla nám svoju prácu aj v praxi. Krásnym prepojením tu bolo práve to, kvôli čomu sme sa vo Freiburgu všetci stretli – absolútne čistá inklúzia, kedy nikto nerozlišoval žiadne rozdiely. V hoteli Himmelreich vládla priateľská atmosféra a pokračovali sme v diskusii ku všetkým spomínaným témam.

V sobotu sme v materskom centre Klara prezentovali svoje národné výstupy ohľadom spoločnej témy Inklúzie, diskriminácie, vylúčenia, po čom nasledovala diskusia. Zároveň sme si vypočuli koncept, organizáciu, spôsob manažovania a fungovania materského centra Klara. Každý zo zastúpených národov mal výstup prispôsobený svojim podmienkam – v Turecku možno hovoriť o úplne iných formách diskriminácie ako napríklad na Slovensku. Konfrontovali sme svoje skúsenosti a problémy, ktoré daný národ rieši. Spoločne sme ale dospeli k názoru, že tolerancia a prijatie je v materských centrách jedným z najdôležitejších poslaní práce v materských centrách.

Poobede sme navštívili Rodinné centrum v Hochdorfe – časti Freiburgu. Prezentáciu rodinných stretnutí –the family Mensa , kde si všetci spoločne varia obed a trávia spolu voľný čas a následným objasnením a prezentovaním projektu „Hochdorfer Wool mile“ sme si vypočuli priamo od zakladateľky a organizátorky centra a projektu. Týmto projektom chcú spoločne prepojiť všetky organizácie zaoberajúce sa rodinou, deťmi, spoločným fungovaním. Tým, že vytvoria háčkované alebo štrikované kúsky budú zdobiť stromy a verejné priestory vo svojom meste, kde tak spoločne demonštrujú silu pozitívnej myšlienky dobrovoľnej práce pre deti a rodiny. Aj tu nasledovala diskusia o rôznorodosti, o sile toho, akí sme odlišní a tým sa vieme navzájom dopĺňať, učiť sa jeden od druhého a spoločne priniesť spoločnosti výsledky vo forme tvorivej praktickej práce pre rodiny a deti.

V nedeľu pokračovali diskusie v materskom centre Klara, kde sme si vypočuli príbehy viacerých prisťahovalkýň do Freiburgu. Matky z rôznych kútov sveta rozprávali o svojich ťažkostiach v zaradovaní sa medzi „bežnú“ populáciu, o mierach tolerancie, o problémoch a pocitoch menejcennosti, s ktorými sa každodenne potýkajú. Vo všetkých príbehoch sa tiahla jedna spoločná niť – pocit prijatia a podanie pomocnej ruky v materskom centre Klara. Ženy z iných krajín a kultúr tu našli svoje uplatnenie, našli tu priateľky, našli tu miesto bezpečia aj pre svoje deti. Necítia sa tu odstrkávané, pociťujú dôležitosť vlastných názorov a rozhodnutí a našli tu svoje uplatnenie. Táto časť diskusií bola pre nás – zo Slovenska mimoriadne obohacujúca, pretože sme spoznali príbehy a postoje imigrantiek, ktoré na našom území nie sú až také bežné. Vo väčších mestách na Slovensku určite riešia aj podobné začlenenie komún do svojich materských centier, u nás je to ale vo veľmi malej miere. Zhodli sme sa na tom, že pre všetkých z nás je veľmi dôležité, že v materskom centre dostáva šancu na realizáciu každý. Snažíme sa otvárať svoje priestory a organizácie všetkým ľuďom, ktorí chcú realizovať svoje predstavy a dobrovoľne pomôcť pri bežnom fungovaní centier. Snažíme sa vytvárať miesta, kde sa každý cíti bezpečne a prijatí bez ohľadu na jeho vierovyznanie, farbu pleti, či orientáciu.

Pri odchode z Freiburgu sme my, zástupkyne slovenskej komunity vášnivo debatovali o možnostiach spolupráce, o tom, ako sa vieme učiť – jeden národ vie druhému tak veľa sprostredkovať. Každý máme iné skúsenosti, na ktorých môžeme stavať, možnosti, ktoré môžeme využívať, iné východiská, iné praktické zručnosti, ktoré si môžeme odovzdávať. Zobrali a naučili sme sa veľmi veľa. Pochopili sme, aké je dôležité otvárať svoje centrá všetkým, ktorí potrebujú pomoc a cítiť prijatie a svoje vlastné využitie. Tak ako doteraz sme sa utvrdili v myšlienke, že materské centrum okrem aktivít a akcií, ktoré organizuje, je v prvom rade poslaním. Poslaním o odovzdávaní dobra, bezpečia, skúseností. Stávame sa priestormi, kde človek nájde pochopenie, nájde miesto svojej sebarealizácie a každý vie prispieť svojou trochou toho, čo najlepšie vie. Spoločne sme sa zhodli na tom, že sila materských centier vo všetkých národoch je o potrebe komunity, potrebe niekam patriť a môcť organizovať to, čo ho naplňuje. Určite sme všetky získali množstvo poznatkov, kontaktov a novej sily do práce, za ktorú je tá najlepšia odmena – spoločné zážitky a krajšie dni pre všetky deti.

REPORT – SPRÁVA Z MOBILITY V NEMECKU

Meno: Jana Tuhá

Miesto: Freiburg

Dátum: 15 – 19.1.2015

Cieľ pracovnej cesty:

zastúpenie Slovenska na mobilite, vrátane prezentácie a diskusií na tému:

Rôznorodosť, vylúčenie a diskriminácia

Partneri z Nemecka, Turecka, Rakúska a Holandska

REPORT – SPRÁVA Z MOBILITY V NEMECKU

Diskusná téma: „Rôznorodosť, vylúčenie a diskriminácia“ v materskom centre. Mezdinárodná mobilita prebiehala v materskom centre Klara v nemeckom Freiburgu. S jeho vedením som sa už stretla aj na prvej mobilite vo Varšave Poľsko. Slovensko zastupovali: Katarína Frimerová, Eva Jandurová a Janka Tuhá. Stretnutie predchádzali diskusie v jednotlivých materských centrách. Téma bola veľmi náročná. Slovenské materské centrá nemajú dostatočné skúsenosti s kultúrnou, národnou resp. inou rôznorodosťou. V Nemecku sme mali možnosť vidieť a počúvať ženy z rôznych kultúr a náboženských vierovyznaní. Celé tri dni spoločných diskusií prebiehali v priaznivej otvorenej atmosfére a každý svojím spôsobom precítil rôzne formy rôznorodosti. Program bol zostavený z predstavenia výsledkov diskusií za

jednotlivé krajiny. Zaujímavý bol aj v tom, že sme mali možnosť vidieť prácu s rôznymi skupinami ľudí priamo v terénnej sociálnej práci. Navštívili sme škôlku pre hendikepované aj zdravé deti. Reštauračné zariadenie, kde sú zamestnané ženy s davnovým syndrómom. Projekt predstavovala jeho koordinátorka, bolo to pre nás veľmi podnetné a zaujímavé. Program bol tiež plný rôznych miest, predstavení projektov a mimoriadnych ľudí, ktorí svojou troškou prispievajú k znižovaniu hraníc diskriminácie a celkového vylúčenia zo spoločnosti. Okrem spoznania samotného materského centra a jeho rôznorodých členov, medzi ktorých patria príslušníci rôznych národností (preto sa vedeli k téme adekvátne vyjadriť).

Venovali sme sa tiež otázke utečeneckej krízy, ktorá bolo v tom čase najvýraznejšia v Turecku. Diskutovali sme o tom, ako sú MC centrá pripravené na prácu s rôznymi skupinami ľudí. Naše materské centrá sú viac menej zložené z ľudí rovnakej národnosti, vierovyznania a podobne. Situácia sa mení napr. na východnom Slovensku. Rozprávali sme sa ako sa cítia ľudia, ktorí začali žiť v Nemecku. Čo potrebujú, aké prostredie by malo MC vytvoriť, aby sa tam cítili dobre a bezpečnej. Osobne veľmi oceňujem snahu partnerov, pozvať do centra všetky aktívne členky. Veľmi obohacujúce boli pre mňa osobné rozhovory s moslimskými ženami. Mladou mamičkou z Libanonu, či so študentkou postgraduálneho štúdia z Rumunska, ktorá momentálne už prebrala koordinovanie projektu Grundt.

Máme veľkú snahu otvoriť sa a robiť s rôznymi skupinami ľudí, a takéto diskusné témy jednak vo vnútri materských centier ale aj v rámci UMC, nám v tom veľmi pomáhajú. Výmena dobrej praxe a inšpirácie nám určite poslúžia aj v budúcnosti.

Rozhovory s konkrétnymi ľuďmi, ktorí zažívajú diskrimináciu v rôznych prejavoch v každodennom živote boli najobohacujúcejšie.

Jednotou našich spoločných diskusií ale bola téma prijatia a začlenenia ľudí medzi seba. Snažili sme sa nájsť kľúč k celkovej otvorenosti, pretože akékoľvek problémy v tejto otázke riešime, vždy je dôležité otvárať svoj priestor ľuďom bez toho, aby mali pocit vylúčenia. Zhodli sme sa na dôležitosti ľudského potenciálu v materských centrách, ktorý musí byť na prvom mieste, ďalej potrebujeme bezpečné a pokojné priestory, kam môžeme ľudí prijať a spoločne pracovať na zmiernení ich problémov.

Tiež sme sa zhodli na tom, že materské centrá potrebujú mať aj „stále tváre“, to znamená osoby, na ktoré sa dá obrátiť, prísť za nimi, osoby ktoré vedia poradiť a usmerniť. Čo je v SR problém, keďže MC riadia dobrovoľníci, čo oslabuje stabilitu centier, lídri MC sa neustále menia.

Počas mobility vo Freiburgu sme navštívili viaceré organizácie, kde sme si mohli v bežnej prevádzke urobiť obraz o fungovaní rôznych foriem boja proti diskriminácii a vylúčeniu.

Navštívili sme tiež centrum Kita am Seepark, kde sme si pozreli model moderne vybaveného centra, kde sa k deťom pristupuje iným novodobým prístupom. Pri krátkej prezentácii riaditeľkou Mrs Gabriele Schmal a diskusii sme sa dozvedeli viac o fungovaní, o spolupráci a vzdelávaní pedagógov, o možnostiach, ktoré centrum ponúka. V mnohom sme sa inšpirovali.

Ďalej sme navštívili hotel s reštauráciou – Himmelreich. Kde sme sa zúčastnili praktickej prezentáciu tzv. Interaktívnej Akadémie, kde ľudia s mentálnym postihom môžu získať praktické zručnosti použiteľné v ich ďalšej práci.

V sobotu sme v materskom centre Klara prezentovali svoje národné výstupy ohľadom spoločnej témy Inklúzie, diskriminácie, vylúčenia, po čom nasledovala diskusia.

V nedeľu pokračovali diskusie v materskom centre Klara, kde sme si vypočuli príbehy viacerých prisťahovalkýň do Freiburgu. Matky z rôznych kútov sveta rozprávali o svojich ťažkostiach v zaradovaní sa medzi „bežnú“ populáciu, o mierach tolerance, o problémoch a pocitoch menejcennosti, s ktorými sa každodenne potýkajú.

MC podľa ich slov majú veľký význam, pretože ponúkajú ľuďom priestor na vytváranie priateľstiev, realizáciu a podobne. Príbeh ženy Aise, je zaujímavý v tom, že ako mladé dievča 18 ročné prišlo z rodičmi z Blízkeho východu do Nemecka. Už sa ako dospelá nemohla zapojiť do bezplatného systému vzdelávania. Neskôr sa vydala, a MC jej poskytlo priestor na jej vlastnú sebarealizáciu. Už roky vedie hudobno – pohybové kurzy pre najmenšie deti. Dnes má viac ako 50 rokov. Našla v MC pocit bezpečia a vlastnú hodnotu.

Naše postrehy z ciest sme ďalej podrobne spracovali a poslali prostredníctvom E – konferencie aj ďalším materským centráм.

Vypracovala: Jana Tuhá

REPORT – SPRÁVA Z MOBILITY V NEMECKU

Meno: Katarína Friemerová

Miesto: Freiburg

Dátum: 15 – 19.1.2015

Cieľ pracovnej cesty:

zastúpenie Slovenska na mobilite, vrátane prezentácie a diskusií na tému:

Rôznorodosť, vylúčenie a diskriminácia

Partneri z Nemecka, Turecka, Rakúska a Holandska

REPORT – SPRÁVA Z MOBILITY V NEMECKU

Obežník č. 19 November 2014,, Rôznorodosť, vylúčenie a diskriminácia“ v materskom centre Klara.

Každá krajina predstavila sumár diskusií z ich materských centier. Odpovede sa líšili v závislosti krajín. Veľmi rozdielne sú vyjadrenia ľudí, ktorí žijú v mestách, kde je množstvo rôznych kultúr, názorov, vierovyznaní a podobne.

Naša krajina predstavila svoje výsledky diskusií. Každé centrum sa snaží s rôznorodosťou vysporiadať čo najlepšie. Počas diskusií sme predstavili aj cvičenia, ktoré sme mali v rámci tréningu na školení „Práca s hendikepovanými deťmi“. Cvičenia smerovali k tomu, aby sme čo najcitlivejšie pristupovali k rodinám hendikepovaných detí.

Veľkou inšpiráciou bola návšteva penziónu a reštaurácie v Čiernom lese. Kde nám vedúca hotela predstavila tréningový program pre hendikepovaných ľudí.

Program bol tiež plný rôznych miest, predstavení projektov. Spoznali sme prácu samotného materského centra a jeho rôznorodých členov, medzi ktorých patria príslušníci rôznych národností.

Všetky stretnutia sa niesli v duchu bezpečného spoločného priestoru, kde môžeme zdieľať naše starosti, skúsenosti a hľadať spoločné riešenia a inšpirácie.

Cieľom diskusií bolo poukázať na rôznosť názorov, postojov a hodnôt rôznych skupín ľudí.

Hľadať riešenia na otázky ako sa s rôznorodosťou vysporiadať, ako nastaviť pravidlá v materských centrách tak, aby boli jasné členom, návštevníkom, ale aj spolupracujúcim organizáciám a samosprávam.

Ako pracovať s rôznorodou skupinou, hľadať kompromisy a cesty spolupráce.

V tomto smere sa ciele diskusie aj mobility absolútne naplnili. Praktické ukážky práce, návštevy a priame komunikácie prítomnými na mobilita nám pomohli ešte hlbšie a lepšie pochopiť rôznorodosť.

Je dôležité otvárať svoj priestor ľuďom bez toho, aby mali pocit vylúčenia. Zhodli sme sa na dôležitosti ľudského potenciálu v materských centrách, ktorý musí byť na prvom mieste, ďalej potrebujeme bezpečné a pokojné priestory, kam môžeme ľudí prijať a spoločne pracovať na zmiernení ich problémov.

Keďže žijem v Prešove mám skúsenosť len s rómskymi mamičkami. Okrem tejto skupiny máme v materskom centre pravidelné stretnutia OZ Malíčok, kde sa stretávajú rodičia predčasne narodených detí.

Mobilita mi ukázala množstvo inšpirácií do budúcnosti.

Vypracovala:

Frimerová Katarína